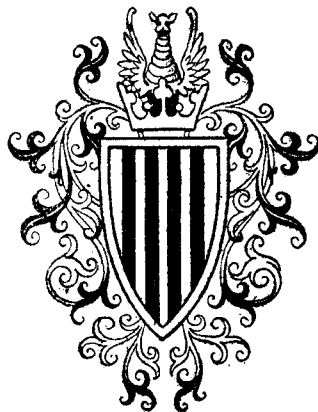

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARÇA

SUMARI

!!!Electors del districte de Granollers!!!
— Ja tenen candidat!...— De eleccions. —
A la «Joventut Nacionalista. — * * .— Unes
fulles imprudents. — Conversa setmanal,
per March. — Teatral, *per Sol-Fa.* —
Crònica de la Comarca.

ANY I

NÚM. II

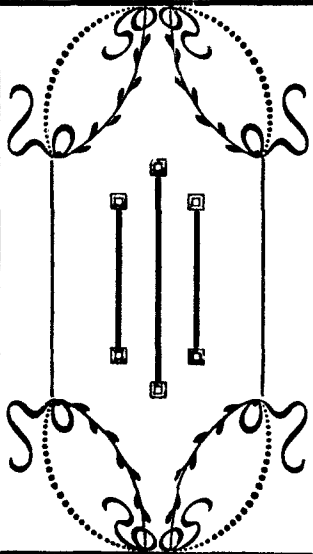
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'es el de nostre oficina, digui'ns que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del seu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

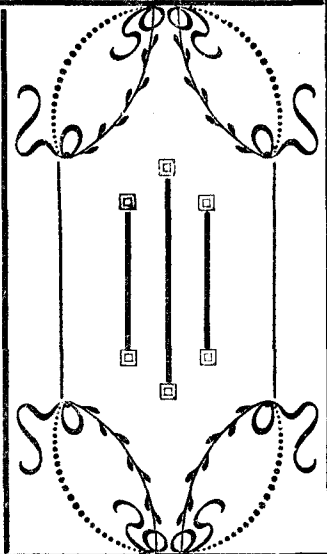
Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa
Descompte de Lletres :: Checs
Pago de Cupons :: Compra y
venta de tota classe de paper
:: :: negociable en Borsa :: ::
AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115
GRANOLLERS

Alcohols * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 10 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÈS

La correspondència i canvis a l'Administració: Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

¡ELECTORS DEL DISTRICTE DE GRANOLLERS!!

Dues candidatures demanen vostres vots a la propera lluita electoral. La de la «Lliga Regionalista» representada per

D. Joan Lligé Pagés

i la de la «Coalició Lliberal Democràtica Autonomista», representada per un nom desconegut a la política del districte.

Significa la primera el triomf de la voluntat d'autonomia catalana, demanada per els ajuntaments catalans, la victòria del nacionalisme i la confiança en els prohoms que defensaren la causa de nostra terra al Parlament espanyol, entaulant forta batalla amb els detractors i enemics sistemàtics de nostras llibertats.

Front d'ella, uns senyors, qual desastrosa actuació és ben coneguda, han confeccionat una candidatura difícil de calificar. Apoiada per l'Unió Nacional Monàrquica, es presenta al Vallès amb una significació lliberal autonomista, quant la Federació Lliberal Autonomista ha fet pública la seva oposició a l'Unió Monàrquica Nacional, i la conformitat en prestar el seu concurs als diputats de la «Lliga Regionalista», com a genuïns representants del veritable sentiment regionalista de Catalunya. A Badalona, aquesta mateixa candidatura lliberal, monàrquica, democràtica, pseudo-autonomista, té un nou matís: es presenta com **Republicana-socialista**. Això subleva a tota persona honrada i creiem que'ls electors contraris a la Lliga, que honradament senten el seus ideals, no consentiràn de cap manera una burla tan vergonyosa i optaràn per la abstenció abans d'apoiar a uns senyors que amb tant desahogo alardejen d'una ductilitat impúdica.

L'única candidatura que té una garantia ferma és la del nostre amic

D. JOAN LLIGÉ PAGÉS

¡Vallesans! ¡Voteu aquesta candidatura!!

Ja tenen candidat!...

HOM diu que per fi en Torras ha trobat candidat per a les properes eleccions. Aquesta vegada la víctima destinada al sacrifici es un senyor de Sant Feliu.

El desprestigiat cap del caciquisme local prou desitjava un candidat de més *recibo*, però no havent-ne trobat d'altre s'hagut de conformar amb el que's presenta i encara gràcies. No es pas que en Torras no s'hagi afanyat a cercar en totes direccions una persona de prestigi que'l fes lluir per a presentar-lo com a candidat d'*altura*, i no precisament per a obtenir la victòria, car ja sap que aquesta es indiscutible per al regionalista senyor Lligé, sinó per a no fer, al menys, un paper massa ridícol que li acabi d'aterrar la poca influència que li resta al districte i poguer donar la sensació de que entre ses amistats polítiques no hi manquen *persones d'upa*, però ben a desgrat séu no ha pogut passar del senyor de Sant Feliu.

Els reiterats pidolamens d'ajud d'en Torras a les escurrialles revifades del caciquisme centralista per a que no l'abandonessin en aquest trànzit dolorós, han estat escoltats benevolament, però el senyors preferits pel desacreditat cap del caciquisme local, amb prou ganes de complaure'l si haguessin flairat la possibilitat de guanyar, se l'han tret de sobre adhuc havent firmat el *manifesto* de l'«Unión Monárquica Nacional», amb tot allò de «situarse por encima de las pequeñas pasiones locales y de los sentimientos comarcanos que degeneran en lamentables exageraciones cuando se pretende erigirlos en normas únicas, etc.», poc disposats a correr amb les despeses d'una elecció i... anar a l'aigua.

Els desaires que en tots indrets ha rebut en Torras en la seva adelarada *busca* i *captura* de candidat, l'han corferit d'allò més. Si d'aquesta tampoc en surt bé — i es clar que en surtirà mal parat! — com se presenta a aquells que han declinat l'honor — aixó es un dir — de servir-li de ganxo amb la *sonoridad* d'un nom!...

No es pas, però, que en Torras s'apuri per

un paper galdós mes o menys. A aixó ja hi està fet. Però es que ara es tracta també de recaptar els vots del districte, i com fer-ho? Amb quina etiqueta electoral presentarà a la nova víctima? Heu's-aquí un niu de mals de cap, perquè es evident que no havent pogut enllemnir un personatge enlluernador, cal cercar al candidat una presentació que dongui el cop. Cert es que els ideals polítics, socials i religiosos del torrisme son indefinibles, perquè no es d'aquestes coses que s'ha preocupat mai, mes be cal dir-ne quelcom als electors, ara. Sembla, però, que aquesta vegada se canviarà la denominació de *liberal-demócrata-monárquico y otras yerbas*, que tan mal resultat donà en eleccions anteriors, i s'el presentarà com a *republicano*, si el candidat ho consent.

Peró a en Torras aquesta etiqueta no li acaba de fer el pès, car el posa massa en evidència amb la «Unión Monárquica Nacional», a qual partit ara pertany més o menys efectivament, i es contradiu massa descaradament amb aquests conceptes del manifest que ha signat de fresc. «La monarquía representa el mas alto exponente de nuestro glorioso proceso histórico, la institución consubstancial de nuestra vida pública, la suprema garantía, etc.», i la farsa grollera que's disposa a representar la *coalición* caciquista en aquestes eleccions queda excessivament en descobert als ulls del poble, els vots del qual pretén i no conseguirà.

Si en Torras hagués volgut escoltar un bon consell abans de comprometre's amb el senyor de Sant Feliu, s'hauria estalviat els escrúpols, gestions infructuoses, *sofocos* i altres peripècies que ha tingut de sofrir fins a la poc satisfactòria troballa del seu actual candidat i s'hauria presentat ell mateix o l'Ofia, personatge indiscutit i de poques pretensions, que tal vegada hauria recaptat mitja dotzeneta de vots de gent de bon humor.

I així hauria quedat bé amb la «Unión Monárquica Nacional» i amb la república.

De eleccions

HOM suposa que al cridar als comicis a la opinió nacional, no es tracta sino de fer un concurs de premis i mereixements de les persones que han representat als diferents districtes. Però çò no es sino una nova forma subreptícia de les pràctiques caciquils d'altres temps. El despertar anticaciquista de Catalunya es va fundà més que en la adhesió personal a determinades persones, amb la fe en els ideals i en els programes que representaven. No va esser altra fi, el que es va proposar la Lliga Regionalista a la seva fundació. Substituir els personalismes i el torn pacífic dels gremis polítics espanyols, per la expressió veritable d'un sentiment sincer vers les idees que representen els partits polítics que representen la defensa dels interessos nacionals, i çò es arribat a casi tots els districtes catalans, com han confessat palesament en moltes circumstàncies els mateixos detractors del catalanisme.

El districte de Granollers va lliurar-se del jou caciquista amb les eleccions en que el nostre amic senyor Plaja va esser elegit. De aleshores ençà, per més esforços i per moltes que hagin sigut les malifetes dels cacics, no han pogut corrompre a la opinió i aquesta, rebel a totes les imposicions, despreciant les més absurdes arbitrietats, s'ha manifestat d'una manera incontestable contra els vells procediments electorals.

Tots recordarèm aquelles cèlebres eleccions en que presentant-se candidat aquella nulitat que es diu Boèt, amparat per el servil Suárez Inclán, va volguer ofegar amb la força i amb la coacció més intolerable, la lliure emissió del vot. Res va defindre a n'els delegats governatius, al servei de la comandita Torras-Bosch, contra aquella que no constituïen les seves conviccions. Destitucions, presons, multes, tot es va ensejar, pero com no era menys d'esperar dels vallesans, la

seva voluntat de qu'en Plaja fos el seu representant, va triomfar contra els vils mitjans empleats a la lluita.

Les últimes eleccions generals que donaren l'acta al nostre bon amic i candidat en les propietats, senyor Lligé, van esser una innovació en les nostres costums del sufragi. No poguent-se utilitzar la violència en prò d'aquell marquès que per esser conegut i admirat va estampar el seu retrat a totes les fatxades dels pobles i pensant-se que els vallesans facilment venian la seva consciència, varen fer caure una pluja de quartos, subvencionant i comprant a determinades persones, substant els vots, esfonsant indecorosament mils de duros i fent alarde cíníc d'una immoralitat vergonyosa, d'una venalitat punible, varen resultar, com vulgarment es diu a Espanya, *compuesta y sin novio*.

Ara, no sabem quina sorpresa ens guardan. Des de luego asseguraran a Badalona qu'el Vallés està per ells, i al Vallés diràn que la victòria els vindrà de Badalona. Aquí seràn uns fervents creients, fins donaràn algú bitlletot dels que tenen tres ceros per algunes campanes o per algú rellotge de determinada parròquia, però çò no impedirà que a Badalona siguin uns terribles bolcheviquis, capaços de menjar-se crus als capellans més amagats i de cremar tot lo que sigui burgesia i s'oposi a les seves radicalíssimes tendències revolucionàries.

Vos diràn que aconseguiran per els pobles la mar-i-morena, i no podran aconseguir ni que s'acabi el pont del Congost. Vos anunciaràn que volen una administració pulcre i honrada i no s'en recordaran dels pobres acreedors del municipi de Granollers, condemnats a no cobrar mai mes. Vos diràn que els regionalistes han perdut tota la seva influència, sens recordar que totes les obres i millores que s'han fet al Vallés han sigut obra dels nostres diputats, i així anirà continuant l'història i així aniran ensarronant la gent, sens perjudici de fer candidatures falses, de pro-

curar embutxar un vot qu'altre i de dir després que'ls corruptors del sufragi som nosaltres.

Estem tan avesats amb aquestes coses que res ens vindrà de nou. Ni la protesta del acta que hem de guanyar, ni les calumnies qu'els de Canovellas faràn amb unes actes notariais que algú benefici pecuniari els representarà; ni que a Bigas tinguin casi tot el cens, ni que presentin tot seguit una ratxa de falses denúncies i que vulguin atropellar al que no s'hagi ajupit a les seves exigències intolerables.

Veureu a uns altres amics d'en Torras, amenaçant en treure les terres a algú masover que vulgui expressar lliurement el seu vot, veureu també en alguns volguer contentar a tots, i fent repartos de vots a la mida de les seves conveniències. Tot això faràn i encare mes. ¡Ho han fet tantes vegades!

Nosaltres no necessitem fer promeses perquè tenim la garantia de les nostres obres i ben demostrat està que tota obra d'interés per el districte es deu als representants regionalistes, i sino dieu ¿quina obra es pot apuntar en Francisco Torras, l'aixerit diputat provincial de la «Coalición Liberal Demócrata»? En canvi es tan enorme la seva tasca negativa que mai acabariem d'esmentar-la, encara que ja arribarà el moment d'aclarir i repassar els comptes.

Però on trobareu una permanència de conviccions es al nostre programa. Nosaltres treballlem per assolir les llibertats de Catalunya i no necessitem sino sapiguer i conèixer les aspiracions de la nostra terra. En canvi, aquell marquès que va anunciar que tornaria a lluitar altra volta, no necessita consultar amb Granollers i els pobles del seu districte per venir a buscar els nostres vots. Per ell la condició indispensable es anar a Madrid i consultar o regatejar amb els caps dels partits caciquils, la seva presentació o l'abandon del camp de batalla.

¡Migrat prestigi per Catalunya si els seus representants tornessin a esser imposats des de la *villa i Corte*, en lloc de poder-se anomenar l'legítima representació de Catalunya!

Unes fulles imprudentes

FIRMADES per uns quants elements de Mollet que havien sigut adherits a la «Lliga Regionalista», han aparegut unes fulles recomenant oposició a la candidatura d'en Lligé, per ser un perseguidor dels que sotscriuen aque-

¡AIMANTS DE

¡ELECTORS DEL VALLÉS!

voteu la candidatura de la

Don Joan L

A la "Joventut Nacionalista"

ELS simpàtics amics de la Joventut varen rebre la visita dels senyors Plala, Lligé i el nostre director, el passat dijous en el seu local social. Es canviaren impresions sobre la propera lluita electoral, regnant gran entusiasme i ferma esperança en el triomf del candidat que representa l'encarnació dels ideals per els que lluiten els nostres joves companys.

El senyor Lligé va dirigir la paraula als reunits explicant la significació de la propera lluita electoral, encaminada a ratificar el plebiscit de Catalunya, lamentant que la pèrdua de la carta en que va convocar a la Joventut al acte de la proclamació, motivés l'ausència dels representants de la entitat en aquell acte.

lles fulles. Ens dol molt, que certs esperits siguin tan ofuscats i s'enzequin en proclamar lo que honradament no poden sentir, i renunciant a fer els comentaris que haurien de fer-se, creiem que el temps ens farà justícia, obrint els ulls a la realitat als que tant ofuscats obliden el tribut de pleitesia qu'es deu a la veritat.

CATALUNYA!

REGIONALISTES SINCERS!

«Lliga Regionalista»

Lligé Pagés

Amb inconfessable intenció s'ha fet correr la notícia de que el senyor Lligé es retirava de la lluita. Ho desmentim amb tota energia. Son els procediments de sempre, no rebutjar cap mitjà per dolent que sigui. També es diu que en Cambó no té cap interès en aquest districte i que tan se l'hi endona perdre'l com guanyar-lo. Ens consta que un dels districtes catalans que més mereix l'atenció del "leader" regionalista és el de Granollers i confia amb que els seus amics del Vallès compliran com a bons en la propera lluita. Cridem també l'atenció dels bons regionalistes sobre els propòsits del candidat de la Coalició, de cercar vots a determinat preu. El que vèn el seu vot deshonra el seu nom i traïeix a la seva terra.

CONVERSA SETMANAL

GRACIES a Deu que hem arribat.

— ¿Tant cansat estas, Nasi?

— Home, cansat, cansat, no; però no serà de més seure una estona. ¡Ja fa tres dies que no parem!

— Tens raó, Nasi, jo també'm trobo un xic capolat.

— I vosté anaba a cavall del burret i jo anava a peu.

— Es veritat, tú tens raó d'haver-te cansat més. Seu mentres ens arreglan el dinar, perquè avui et quedarás a dinar aquí.

— Gracies, senyor Gregori, no'm vindrà malament, perquè sempre serà millor que'l de casa.

— I bé, Nasi: ¿qué t'en sembla de tot lo qu'havem corregut?

— Em sembla bé.

— Pero quina impressió n'has tret del resultat que obtindrem?

— Molt falaguera. Com a guanyar ho dono per descontat.

— Home, aixó ja ho sap i ho diu tothom, fins els contraris n'están convensuts; vull dir dels pobles qu'hem visitat que t'en ha semblat?

— En general em sembla qu'están bé, molt mes ben disposats que l'altra vegada; alguns ja han conegut en Torras i volen fugir-ne; altres no's volen deixar portar per el tres o quatre senyors que o per amistat d'en Torras o per fer veurer que son ells qui manan al poble, havien fet arreglos i componendes en les eleccions anteriors.

— No t'has fixat malament, aquesta es la nota dominant; el poble vol esser lliure i no vol que sens consultar-lo disposin dels seus

vots tres o quatre senyors que sense que ningú els n'hagi nomenat, volen actuar d'amos del poble.

— ¿Va fixar-se amb aquell senyor de Marata?

— No.

— Si, aquell senyor Marimón que'ns va dir qu'era regionalista, que a Barcelona sempre votava per la Lliga.

— No vaig fixar-m'hi.

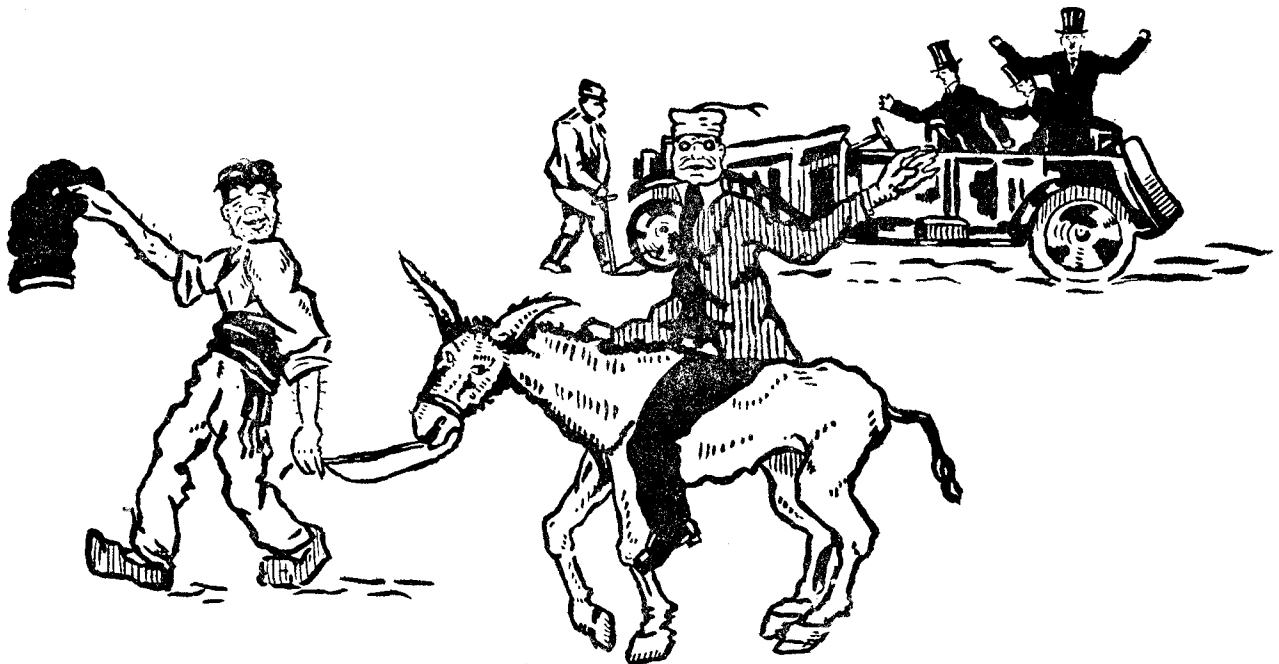
— Si, home, es qu'are no s'en recorda; aquell senyor que va dir que l'altre vegada havia apoïat al marquès per la gran amistat

senyor de Marata. ¿I que vols dir d'aquest senyor Antonet?

— Que a pesar de lo que va dir, va amb en Torras i amb en Pauet Cirera.

— ¡Ja estem ben frescos, Nasí! Ja pots correr a buscar la Extramaunció per en Lligé. ¡Are si qu'estem perduts!

— Bé está prou d'humor, senyor Gregori. Però és que vosté no ho sab tot; aquest senyor Antonet, deia l'altre deia al tren que ell es regionalista, però que en Cambó l'havia deixat en llivertat de fer lo que li semblés al districte de Granollers, perque en Cambó per aquest

— ¡Visca Sr. Gregori! ja'ls havem passat al davant!

— Ja l'ho deia Nasí, les "pannes" els privaran de fer via!

particular que hi té i perque creu que'l marquès val molt i el fer-lo diputat hauria sigut la sort del districte.

— Me sembla que'l recordo, es aquell que va dir que no presentant-se'l marquès ell era regionalista i que no havia de fer res contra el candidat de la Lliga?

— Aquest mateix, el senyor Antonet.

— Si home, si, no parlis més, vols dir el

districte no hi tenia cap interés, que a n'en Cambó aquest districte tant se li endonaba, que en Cambó...

— ¿Vols fer una juguesca, Nasí?

— Digui, senyor Gregori.

— Vols-te jugar mitja dotzena de *caliquenyos* a que el senyor de Marata, l'Antonet Marimón, n'hi ha parlat amb en Cambó.

— No, senyor Gregori, que perdria; n'es-

tic segur i hauria de passar un dia sense fumar.

— Doncs, vols te'ls jugar a que si aquest senyor anava amb el marqués, no era perquè el trobés guapo — i no pot negar-se que n'és — ni per creure que el tal marqués és un gran home, ni per bé del districte com dius que va dir, sino per veurer si anant amb un Marqués podia encomanar-se un xic de *nobleza* i el feien a ell *Conde o Barón*.

— Tampoc, perquè podia molt ben ser lo que vosté diu i perdria'ls *caliquenyos* que m'els estimo més que al senyor de Marata.

— No pordia ser, qu'és. ¿Que't creus Nasi que faria poc goig un senyor Baró de la Torre de Marata? Es un títol que, encar que fora nou, té un deix d'antigó que ja, ja...

— Ja ho crec, senyor Gregori. ¿Peró per que's diu regionalista? ¿Per qué no va de dret amb els centralistes?

— ¿Per qué? Perque aquí está la gracia, aquí está l'astúcia. Així es fan apreciar més el no fer-ne, així creuen tenir dret a més grossa recompensa; però aquest, com tots els que's diuen regionalistes i no'n fan, es que no'n son

— Caram!, caram!, senyor Gregori quines veritats que diu.

— Es que tots aquestos Nasi, i per aixó ho dic, ho fan per fer-se pagar la seva simulada claudicació.

— De modo que enganyen als regionalistes no fentne, i als altres dient-se'n.

— Ni més ni menys, i aquestos son més despreciables que'ls contraris mes encarnissats, perquè enganyen a qui'ls convé, ja que segons el vent d'on vé fan la ruta.

— ¿I del candidat, qué m'en diu senyor Gregori?

— ¿Del candidat contrari?

— Sí, d'en Pepito Umbert i Rosas.

— Que vols que t'en digui [pobre Pepito] ¿L'han ben embarcat! ¿Per qué no venien en Pau Cirera o el mateix Torras?

— Perque no volien perdre.

— Aixís ho crec.

— ¿No s'ha fixat que li posen industrial i agricultor?

— Lo d'industrial es passador perquè no deixa de ser un fill d'un fabricant, de l'Enric Umbert de Sant Feliu de Codines, però lo de agricultor és una *filja*. De segur que no sap ni com se ruixa un cep.

— ¿Sap que'm sembla senyor Gregori?

— No ho sé Nasi.

— Que aquest noi serveix de maniquí d'en Francisco Torras i d'en Pau Cirera. Es el maniquí a qui emproban tots els trajos que'ls convé, a Granollers el vesteixen de lliberal demócrata autonomista, a Badalona de socialista i sindicalista i republicà, de clerical davant dels Rectors del Vallés, i de menja capellans davant dels radicals, es un maniquí que es deixa posar tots els trajos sense protestarne.

— Ja's necessita esser maniquí per suportar tot aixó.

— Que vol que fassi, si es un pobre noi que no coneix la política ni de lluny, que te'ls anys justos per poguer esser candidat. Si les eleccions haguessin sigut dos mesos avans, no podian presentar-lo, encare no tenia l'edat, ni te vot.

— Si que's tendre.

— Aixís perden, com perderán, no tenen mes que tirar-lo a un recó i prou, ja no'ls serveix.

— Vols dir que la seva pérdua no tindrà enutjadores conseqüencies.

— No senyor, ningú els ne farà carrecs; dirán que precisament perquè sabien que havien de perdre han presentat un noi jove, desconegut, sens experiència i sense història, que aixís han fet la contra sense perjudicar cap prestíci.

— Potser tens raó Nasi, i are anem a dinar que ja deu estar a punt.

— I demá, a tornarhi Sr. Gregori.

— Esclar home, esclar.

Per trasllat
MARCH.

Teatral

CENTRE CATÓLIC

El passat diumenge a la tarda l'«Agrupació Artística» d'aquesta associació donà una representació de la comèdia en tres actes i un quadro, *El misteriós Jimmy Samson*.

El repartiment fou com segueix: *Jimmy Samson*, S. Arnau; *Evans*, Ar Fernández; *Dich (El rata)*, E. Gurri; *Every*, J. Pons; *Jonnk*, Ll. Romaguera; *Bob Morgan*, J. Puig V.; *Martí Fay*, J. Puig T.; *El director de la presó*, R. Saderra; *Read*, J. Torrents; *Un empleat*, E. Reverter; *Blickendorf*, M. Arenas; *El jefe de la presó*, A. Corbera; *Ketty*, nen Quincoces; *Bobby*, nen Boch.

Ens plau en alt grau estampar el nom dels intèrpretes, doncs bé s'ho mereixen per l'acurada interpretació donada tant en conjunt com individualment, estiguent justos d'expressió tal com demana aquesta difícil obra, i per això es que nostre aplaudiment no l'escafiem, ans el contrari debem manifestar que quedarem bon xic sorpresos per l'estudi correcte, i no gens comís entre aficionats, que hi trobarem en tots, encara que, com és de suposar, quins amb més perfecció per tenir-hi més comprensió.

En aquesta obra hi vegérem — i volem anotar-ho — que la direcció es preocupà de tots els detalls, fins dels més insignificants, portant-la amb aquella justesa que tan plau al espectador.

El senyor Puig, director d'aquesta «Agrupació», mereix elogis per son comès com a tal i sols desitjem que perseveri per aquest camí, així mateix com els joves aficionats que tant bona impressió saberen inculcar al públic en aquest dia.

Refermem nostre elogi i aplaudiment.

SOL-FA.

Aquest número ha passat per la censura

Crònica de la Comarca

CARDEDEU

Hens havem vist honorats amb repetides visites dels senyors de la «Lliberal Demòcrata Autonomista» o de la «Unión Modàrquica Nacional», perquè el candidat, el jove Uubert i Rosàs, diuen que's dels primers i en Torras, que li feia costat, ara és dels segons. Per aquí van acompanyats d'un subjecte del poble, conegut per el «Vagons», que diu que'ls n'enviarà alguns plens de vots. Si s'han de refiar d'ell estàn ben guarnits! Ell els voldria de garrofes o cibada, i que s'en refiïn! L'altre dia, per volguer-lo al auto, com pesa tant, tingueren *panna* i no pogueren seguir fins qu'ell baixà i s'en anà a peu a casa seva.

MOLLET

La reelecció del senyor Lligé ha despertat fervorós entusiasme a tot el districte municipal. Unanimament es dona per descomtat el triomf del candidat regionalista, que

obtindrà en aquest poble una important majoria, car l'acertada actuació de l'ajuntament ha fet apropar a la vora dels amics que administren els bens comunals, a totes les persones desitjoses de que imperi un criteri honorat c'es de la casa del poble.

MONTCADA

Promet ésser molt notrida la votació que la candidatura d'en Lligé tindrà en les properes eleccions del dia primer de juny. Sabem que'l poble, que tant satisfet està de l'actuació dels diputats i organismes regionalistes, vol fer pública manifestació d'aquest agraiement, donant una grossa majoria, — com en temps d'en Plaja, en que casi tot el cens el votaba —, al senyor Lligé, que tan dignament ha representat el districte durant la darrera l'legislatura.

LA ROCA

Gran entusiasme ha despertat l'anunci de que el senyor Lligé presentava de nou la seva candidatura per el districte. Tenim dades fixes de que en les properes eleccions el candidat de la Lliga obtindrà una nombrosa majoria que donarà peu a que de nou arribi la pau al poble, fent-lo prosperar i assolint-se les millors que, en profit d'aquest poble, ha gestionat amb tan d'èxit el senyor Lligé.

MONTMELÓ

La propera lluita electoral tindrà en aquest poble gran interès i importància. Els electors s'han fet càrrec de que la significació de la nova campanya, encaminada a ratificar el plebiscit dels municipis catalans, farà que Montmeló no desdiguí de la seva història eminentment regionalista i que l'ajuntament al adherir-se a la petició de la Mancomunitat, mereix tota la confiança del poble.

MONTSENY

Tots els estaments del poble han acordat apoiar la candidatura de don Joan Lligé, assegurant-se que, reconeguts els montsenyos a l'actuació pacificadora del mateix, no regatejaràn el seu concurs en prò de sa candidatura, aportant així l'esforç d'aquest poble al triomf de la causa de Catalunya.

SANTA COLOMA DE GRAMANET

Un important acte polític va tenir lloc el passat diumenge al local de la Lliga Regionalista. Feren us de la paraula el senyor Lligé i el senyor Serra, que tributaren un recort a la memòria d'en Llorenç Serra, alcalde de Santa Coloma i entusiasta defensor dels ideals nacionalistes.

Va despertar gran entusiasme la nova presentació del senyor Lligé, assegurant-se que la majoria serà aquesta vegada molt més nombrosa que les anteriors, fent el poble de Santa Coloma nova professió de la seva inquebrantable fè amb els ideals de Catalunya.

Imp. Joseph : Granollers : Telèfon 101

SABONS

**B
A
R
A
N
G
E**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre val-
lors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de cotit-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fons
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

**Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercaderies**

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

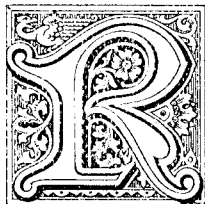
MONTCADA

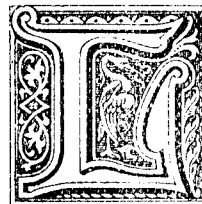
Cristalleria
Porcelana i
Floça ♦♦♦♦♦

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :: TELEFON 118 :: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

